

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De modestiæ & humilitatis laude VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

VITA THOMAE A KEMPIS,

te, modestia, & tolerantia decorata, has tres præcipuè induit virtutes: ferè enim sit, vt filij parentum insequantur mores,

3. Quocirca eas in tribus collocavit tabernaculis: Et in primo quidem paupertatem non abs re, quoniam Dominus ipse nos- ter, omnium rerum cognitor perspicacissimus & censor æquif- sumus, primos beatitudinis assequutores definuit, qui pauperes essent spiritu. Et in omnibus paradoxis & consilijs suis nihil tan- toperè commendauit, quanto paupertatem & rerum omnium abdicacionem: prauidens nimirum, per opum incrementa, & paupertatis contemptum, veram religionem & omnis honestatis amorem labefactatum iri. Quam rem ne dæmones quidem tacue- runt, vaticinantes & Lacædemonica & Romane gentis imperia per diuitiarum luxum ad interitum ventura.

4. Verum, vt non omnium erat olim adire Coriothum, ita nec omnium est agnoscere paupertatis donum. Quippe, vt Lucanus cecinit:

*Nondum intellecta deorum
Munera.*

Omnès enim, vt Comicus ait, ad rem sumus auidiores. Ideoque, vt ad prouinciam petitis, terribilem, & factu difficillimam, sed planè diuinam Maronianus Euander hospitem suum Eucan- hisce inuitat verbis:

*Aude hospes contemnere opes, & te quoque dignum
Finge Deo.*

Quæ verba acerrimo vir iudicio, quamplurimi æstimat Seneca, non minoris à quouis Christiano estimanda. Sunt enim parado- xo illi dominico consona: *Si vis perfectus esse, vade, & vende omnia que habes, & da pauperibus.* Perfectam enim sic esse, est se fingere & efformare, vt sit dignus Deo. Alioqui dicat Dominus: Qui non reliquerit omnia propter me, non est me dignus. Vnde & Angeli ad pastores: *Et hoc vobis signum: Inuenietis infantem pannis inuolu- tum, & positum in præsepio.* Quod signum? Nisi diuinitatis, sub pan- niculis latentis. Nam & viuens & moriens non habuit, quo caput incliparet.

Horatius l.
1. epist ad
Scauam,
quæ proxi-
ma est an-
tepenulti-
mæ.

Virg. l. 8.
Acacid.

Matt. 19.

Luca 2.

Luca 9.

C A P V T VI.

De modestia, ac humilitatis laude.

Tantum ergo absfuit, vt hunc paupertatis buccinatorè mo- dicorum parentum, aut toleratæ per adolescentiam totam inopie puduerit vel pœnituerit: vt se pauperrimum non semel prædicarit, & paupertatis ac modestiæ amorem omnibus, quamo maximo posset studio, induxerit: multum in hoc instituto à va- nissimo illorum fastu discrepans, qui parentes & affines tenues agnoscere

VITA THOMAE A KEMPIS.

agnoscere recusantes. Si quem vel millesimo rano, dignitate aut diuitijs præditum, cognatum vel affinem habeant, illum semper in ore versant: similes (vt in apologis est) magni cuiusdam Pontificis mulo, phaleris & stragulis superbo: qui ab equis sæpe rogatus, quisnam illi pater fuisset, Nescio, inquit: at auus maternus, regius erat cursarius, illius cretus semine, cui D. Georgius, cum draconem sterneret, insidebat.

2. At non ita Thomas, paupertatem suam & parentum modicam citatem vt rem gloria dignam prædicans, & sese per hoc humilians, insequutus (vt opinor) modestiam & candorem D. Petri Apostolorum principis. Cui cum Paulus in faciem restitisset, idque ad corroborandam fidei libertatem scriptis commendasset, adiciens in epistola ad Galatas, quia reprehensibilis erat: ipse non solum non inuidit ei aut scriptis eius, verum etiam vltro commendauit in epistola postertore, sic scribens: *Sicut & charissimus frater noster Paulus secundum datam sibi sapientiam scripsit: sicut & in omnibus epistolis, loquens in ijs, in quibus sunt quedam difficilia intellectu qua indocti & instabiles deprauant.*

3. Neque id in hoc Thoma magnopere mirandum, vt qui norit eam virtutem in Christiana pietate plane heroicam censeri: cum eam ethnici ne nomine quidem testis receperint, interpretantes eam abiectiorem, ac citra decorum extenuationem quomodo (licet rarus) in sacris quoque literis nonnunquam accipitur. Iudæi verò eius efficaciam non ignorauerunt quidem, scientes Dominum in orationem humilium respicere, & humiles saluos facere. Vnde legimus humiliatiorem Estheris, Iudithis, Regisque Ninuitarum, & omnis populi.

4. Verum Christiani in ea excelluerunt, sequuti certissimum ductorem Christum, ita dictitantem: *Discite à me, quia mitis sum & humilis corde.* Quam humilitatem, ad nostri eruditionem multis comprobauit argumentis. Primo, quia, cum esset splendor paternæ gloriæ, tamen formam serui etiam (vt Thomas dicit) mali accipiens, de virgine sanctissima quidem, sed de placentis peccatoribus orta, nasci dignatus est. Et perrare, & coram patris, nisi adiuratus, se filium Dei, frequentissimè autem filium hominis prædicauit: idque numero vnitatis, vel quod solam virginem agnosceret in terris parentem: vel quod vnus hominis, videlicet Adami, & ita totius generis humani, cuius sero adt ergor venerat, sese profiteretur filium. Scimus enim totum, id est genus ipsum, vnitatis significari numero, vt pluralitatis partes: vt indicant terra & terre, mare & maria. Secundo quod cum esset Dominus dominantium & regum rex omnium, sic conuersatus est inter modicos ministros, vt qui ministraret, etiam traditoris sui,

Galat. 2.

1. Pet. 3.
2. Pet. 3.
in omnibus epistolis, loquens in ijs, in quibus sunt quedam difficilia intellectu qua indocti & instabiles deprauant.

Psal. 101.
Psal. 33.

Matt. 23.
Heb. 1.
Phil. 2.

Matt. 26.
Matt. 12.
& 24.
Marc. 14.
Luc. 59.
& alibi.

Apoc. 19.

Joan. 13.

mini-

VITA THOMAE A KEMPIS.

minimè incogniti, pedes lauare dignatus. Tertio, quòd gloriam suam nusquam quæsiuit, quamuis Euangelista de eo scripserit: *Vidimus gloriam eius, gloriam quasi unigeniti, plenam gratia & veritatis.* Sed quid per singula curram, cum tota eius vita sit modestiæ & humiliationis norma?

5. Quin etiam sanctissima & ab omni labe purissima mater eius, qua circa Deum nec maius, nec sanctius quicquam excogitari potest, humilitatis efficaciam agnoscens. *Quia, inquit, respexit humilitatem ancillæ suæ; ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.* Humilitati nimirum acceptum ferens, quòd cæli & terræ Dominum in virginali gestaret vterò: non virginali castitati, non integerrimæ charitati, non incomparabili sperac fidei, non denique aliarum virtutum omnium consummationi. Ideoque mox paulo in cantico eodem, *Deposuit (inquit) potentes de sede, & exaltauit humiles.*

6. Præterea Baptista, præco & index Domini Ioannes, quo inter natos mulierum non surrexerat maior, ingentis humiliationis præ se ferentia, verissima tamen confessione, (cum facile populo persuadere potuisset se esse Christum) confessus est, & non negauit: confessus est, quia sum ego Christus. Immo inquit: *Venit fortior me post me, cuius non sum dignus procumbens, solvere corrigiam calceamentorum eius.* Et ideo venienti ad se, vt baptizaretur, Domino ait: *Ego à te deo baptizari, & tu venis ad me?*

7. Alter quoque Ioannes, (peculiari quodam amore à Domino dilectus, eumque in mutuo amore sic prosequutus, vt totus charitatis igne inardesceret) in euangelio cum de dilecti diuinitate magnificè vbique loqueretur, Deumque de Deo, & apud Deum, & lumen de lumine illuminans omnem hominem, prædicaret: de se id modò expressit, quòd ab eo dilectus esset, nò sui laudandi, sed graui in dilectum animi significandi gratia. Quocirca minus recipiam eos, qui ipsum de se dixisse illud aiunt: *Fuit homo missus à Deo cui nomen Ioannes:* cum de Baptista manifestè dictum sit, vt de quo prophetia extabat: *Ego vox clamantis in deserto, &c.* In epistolis autem, quamuis præcipuam de dilectione Dei & proximi nauaret operam, tamen sui humiliandi non immemor, *Si dixerimus, inquit, quòd peccatū non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est.* Nihil enim efficacius est ad pij animi humiliationem, quam se peccatorem fateri.

8. At Paulus ipse, (vas electionis, in tertium vsque cælum raptus, vbi arcana vidit, quæ non licet homini effari, cui magnitudo reuelationum facta est: qui Euangelium, quod prædicauit, non accepit neque didicit ab homine sed per reuelationem Iesu

Christi-

Ioan. 8.

Ioan. 1.

Luca 1.

Ibid.

Matth. 11

Ioan. 1.

Marci 1.

Luca 3.

Matth. 3.

Ioan. 1.

Ibid.

Ibid.

1. Ioan. 1.

Act. 9.

1. Cor. 12.

Ibid.

VITA THOMAE A KEMPIS.

Gal. 1.
Gal. 2.
1 Tim. 2.
Rom. 1.
Rom. 7.
Ibidem.
Phil. 3.
1 Cor. 15.
Ibidem.
1 Tim. 1.
Ibidem.

Christi: Cui Iacobus, Cephas & Ioannes, columnæ Ecclesiæ, dexteræ dederunt societatis.) Doctor inquam ille incomparabilis gentium, quæ non emisit humiliandi sui testimonia? Paulus inquit seruus Iesu Christi, carnalis sum, venundatus sub peccato. Quod enim operor, non intelligo. Fratres, ego me non arbitror comprehensisse. Nonissimo autem omnium tanquam abortiuo, visus est mihi Dominus. Ego enim sum minimus apostolorum, qui non sum dignus vocari apostolus, quoniam persecutus sum ecclesiam Dei. Et rursus: Iesus Christus venit in mundum peccatores saluos facere, quorum primus ego sum: qui prius blasphemus fui, & persecutor, & contumeliosus. Sed ideo misericordiam consequutus sum, vt in me primò ostenderet Christus Iesus omnem patientiam, ad informationem illorum, qui credituri sunt illi in vitam æternam. Sed ad quid reliqua perscribam, cum omnia omnium apostolorum & facta & dicta & scripta aut humilitatis sint testimonia, aut ad humiliationem exhortatoria? Nec abs re: cum Deus superbis resistat, humilibus autem det gratiam.

Iacobi 4.

CAPVT VII.

De patientia laude.

Mat. 10.

1.] N eodem parentum venerandi Thomæ tugurio, humilique casa, tertij quoque tabernaculi præsidem, familiarem sibi fecit patientiam; quæ sanctæ perseverantiæ parens est, cui vni laborum omnium reponitur merces & corona. Parum enim fuerit bene incepisse, nisi ad finem vsque perduxeris. Atqui à teneris vnguiculis & primis incunabulis, in re tenui duriter educatus. viderit patrem assiduo labore & in sudore vultus sui panem manducantem: matrem in educatione liberorum f. dulam, ad custodiam rei domesticæ attentam, in opere alacrem, in victu sobriam, in potu abstemiam, in verbis parcam, in factis pudicam, vix possit sentire, ne dicam reicere laborum aut parsimoniæ duritiam. Quocirca Malleolus in paternis laribus, ad omnem patientiam & inopiæ tolerantiam institutus, facile cum esset Dauentriæ, elemosynis ad literarum studia nutriendus, omnes labores omnemque inopiam pertulit. Qui etiam laborum suorum mercede, se geniumque se suum fraudans, precium scripturæ ad pedes præfecti pauperum in communem alimoniam apposuit.

2. Deinde, cum sexennium totum ad religionis regularis specimen impenderet, quæ non exhibebat patientiam? Adde, quum religionem illam professus, tam esset in choro assiduus, tam in cohortandis sodalibus strenuus, tam in suscipiendis & consolandis peregrinis & hospitibus comis & benignus, tam denique in

cor-